

Pa tudi starec, ki je vse to gledal z drevesa, se je spomnil, da bi ga mogli ljudje obdolžiti, da je on ubil onega prosjaka, ker se nahaja v njegovi bližini. Zato hitro, kolikor mu dopuščajo stare kosti, spleza z drevesa in odhiti v gorovje. Ko tam hodi po šumi, se mu spet prikaže sveti Sava in ga vpraša:

— No, starec, ali si kaj videl na polju?

Starec pa odgovori:

— Čuj, duhovnik, ti si meni rekel, da bom tam videl pravico, toda takšne krivice, kot sem jo videl danes, pa še v svojem dolgem življenju nisem doživel.

— Nisi videl krivice, mu odgovori sveti Sava, temveč pravico. Samo razumel je ne boš, dokler ti je ne razložim.

Starček pa se bridko nasmehne in pravi:

— Pri milem Bogu, to je vendar črna krivica, če mora človek umreti, pa ni niti kriv, niti dolžan.

— Le poslušaj, pa potem reci, ali je to krivica, ali pravica, pravi sv. Sava. Ali si videl onega junaka? Oče njegov je bil lopov in je ukradel ves denar nekemu seljaku in je tako postal zelo bogat. Pastir pa, ki je prišel koze napajat in je našel junakovo denarnico, je sin onega seljaka, ki mu je junakov oče ukradel denar. Pastir je odnesel denar, ki je njegov, a sam za to ne ve. Oče prosjaka, ki je bil prišel k reki, je bil hajduk in je ubil očeta onega junaka, in sedaj je pravica dosegla njegovega sina. Sedaj pa reci, da to ni bila pravica, kar si videl. Človek ne sme nikoli dvomiti o božji pravici, a tudi ne sme nikoli zlega storiti, ako noče, da bi se mu vračalo.

Pri teh besedah je sv. Sava izginil, starec pa je razmišljal o njegovih besedah in o onem, kar je bil videl na polju.

Gustav Strniša:

Dolgonos.

Drzni palček Dolgonos
rad bi našel čmrļjev grad,
ki brez oken je in vrat,
kot je žvižgal črni kos.

V gradu pa so tri kadi,
vanje čmrļj skril je med,
sam pohitel v daljni svet.
Palček res gradič dobi!

Pridno išče sladki med.
Čmrļj se vrne, godrnjač,
Dolgonosek urnih krač
jo pobegne brez besed.

Čmrļj pohiti za njim,
mu brenči okrog ušes:
„Če še enkrat te dobim,
boš drugačen plesal ples!“